

ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРНО – КОМУНІКАТИВНОЇ СИНЕРГІЇ ОСВІТИ НА ШЛЯХУ РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Аксьонова Віра Ігорівна,
доцент кафедри професійної педагогіки та
соціально-гуманітарних наук
Льотної академії
Національного авіаційного університету,
доктор філософських наук, доцент
veraaksonova02@gmail.com

Актуальність дослідження проблеми культурно - комунікативної синергії обумовлена тим, що вивчення особливостей соціокультурних змін в процесі формування сучасного патріотизму цивілізованої особистості в Україні вимагає нового методологічного підходу, який враховує характер соціальної трансформації, пов'язаної з переходом від постіндустріального суспільства до епохи постмодернізму, трансформації та глобалізації. На цьому етапі суспільного розвитку ставлення людини до культури визначається символами та значеннями, що відображають, у тому числі, й професійні аспекти культурно – комунікативної синергії усвідомлення людиною призначення власного життя.

Культурно – комунікативна синергія зумовлює аксіологізацію освітньої політики, якщо вона потрапляє у поле концептуального визначення питань теорії та практики людського буття, оскільки впливає на рівні соціалізації особистості. Аргументи на користь необхідної модернізації соціокультурної спільноти з'являються в процесі формування переконань, поглядів, орієнтацій майбутніх фахівців. В інформаційно – комунікативному полі існує нелінійна сукупність, життя, долі і творчості всіх носіїв внутрішніх і зовнішніх визначень нової моделі української ідеї, що складає історичний дух європейського націогенезу. Соціокультурні цінності в різних країнах Європи не завжди втілюються паралельно, оскільки в постіндустріальну епоху, одночасно демонструють своє гуманітарне значення в освітніх системах, заснованих на підґрунті демократичних свобод, існування різних варіантів «запуску» їх реформування. На цивілізаційному зламі гуманітарне переформатування освітніх парадигм кризового соціуму нескореної України неуклінно йде у демократично - патріотичному напрямку. Цінності, визначають мотивацію, особливо коли справа стосується корпоративної культури, міжособистісної солідарності: молода людина хоче робити те, що потрібно, і повинна робити тільки те, на що має бажання. Конфлікт аксіологізації, що поступово формується, можна вирішити на підґрунті колективної думки, якщо у спільноті є стійке усвідомлення ціннісного значення професійної культури та вирішення проблеми, зокрема, розробки нової гуманістичної інтерпретації значення сенсу та мети молодої людини. Тоді будь-який суб'єкт освітньої діяльності має людський вимір, якщо щось пов'язане зі значенням, воно перестає існувати для світу як ніщо. Молода людина має відчувати власну перспективу, розуміти і усвідомлювати своє «Я», індивідуальне та колективне. Сучасні курсанти і студенти - чудові, талановиті та духовно багаті молоді люди. Більшість з них свідомо обрали професію авіаційного фахівця, тому керівництво академії, науково-педагогічний склад зобов'язані посилити цей вибір шляхом належної організації ефективного навчального процесу. Головне, в активному діалозі долучитися до студентів та налагодити партнерські відносини, тобто створити соціокультурну інфраструктуру, що формуватиме та відтворюватиме гуманітарну ауру поваги до особистості, української національної культури, та державності. Соціокультурна трансформація аналізується як процес внутрішніх змін у суспільстві за допомогою вищого рівня впорядкованості, взаємодії всіх сфер діяльності, як результат подолання втраченої рівноваги й соціального напруження. Нова синергетична парадигма, що зможе протистояти хаосу дезорганізації, спочатку контрольованому, а потім, скоріш за все – ні, має бути пов'язана з кризовими соціокультурними реаліями, зокрема промислово - воєнного стану країни. Концепти

соціокультурної реальності, як системні характеристики успіху модернізації та постмодернізаційних змін, відображають зростаючу роль та значущість корпоративної та професійної культури молоді.

У професійно - комунікативному контексті гуманітаризації студент, як суб'єкт навчання, бере на себе особливу роль головної цінності процесу реформування освіти, оскільки призначений розкрити семіотичний зміст соціокультурної інформації, включаючи сенси буття. Під час навчання у воєнний час синергія відбувається через здатність людини опанувати метафізичним та діалектичним значенням нового інтелект-продукту, що символізує інноваційне розуміння громадського сенсу гостроти суперечок буття. Але далеко не завжди їх можна виразити раціонально: більшість аксіологічних почуттів розкривають суть свідомих і несвідомих глибин людської душі (князь Ярослав Мудрий, митрополит Іларіон Київський, Петро Могила, Григорій Сковорода, Памфіл Юркевич. Аспекти професіоналізму можуть стати універсальними цінностями Господа як Вищого розуму, який поєднує єдину мету багатьох носіїв національних культурних значень студентів сучасних університетів і виступають гуманітарною основою їхніх думок та почуттів (Папа Бенедикт XVI) [2]. Семіотика формує інформаційне поле культури загалом, впливає на статус національних цінностей ноосфери (В. Вернадський). В історії людства багато великих мислителів здійснювали пошук сенсу буття в синтезі ціннісного випробування філософсько – гуманітарного аспекту професійної гідності, поряд із діями, що ведуть до розуміння найвищої соціокультурної істини, яка вважається першопричиною відтворення універсалій буття та пов'язана із культурним геномом (Платон, Арістотель, Декарт, Спіноза, Монтень, Кант, Гегель, Ортега-і-Гасет тощо) [1;5].

Феномен синергії громадянського суспільства обумовлює аналіз духу патріотизму як складного соціального і культурного контексту, що відображує цілісну розумну сукупність відносин постнекласичної філософії та софократії політичного життя держави. Таким чином, аналіз теоретико - методологічних основ політичного розвитку цивілізованої особистості потребує тісної взаємодії і переплетіння зв'язків між суспільством, елітою і різновидами етносоціального та планетарного соціуму, що викликане необхідністю систематизації принципів, критеріїв, підходів соціокультурного дискурсу на засадах ноосфери. Соціокультурний феномен сучасного патріотизму особистості теж пов'язаний з адекватним реформуванням політичної дійсності за принципами, розробленими вітчизняними і зарубіжними дослідниками, що відобразилось в таких основних поняттях: «культура», «цивілізація», «синергетика», «аксіологія», «дух ноосфери», «філософія патріотизму», «футурологія», «політична дійсність», «інтелектуальна еліта», «софократія», «гуманітарне виховання», «семіотика», «соціокультурна комунікація», «культурний геном», «аксіологізація», «інформаційне суспільство», «культурал».

ЛІТЕРАТУРА

1. Арістотель Метафізика / Пер. с древнегр. Соч. Т.1.Ред. В.Ф.Асмус. М.: Мысль,1975. 550 с.
2. Бенедикт XVI Римський папа. Роль університетів у Європі третього тисячоліття. Католицький вісник. Всеукраїнський двотижневик. 2011. № 3. С.11.
3. Григоренко П. Спогади / Пер. з англ. Детройт: Укрвісті, 1984. 747 с.
4. Зеленько-Розумівський І. - З. І., Скловський І. З. Проблеми оновлення політикуму в руслі софократії (з досвіду відтворення цивілізованого патріотизму в Україні). Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства. Матеріали наукової конференції. Одеса: ДЗ «ПНПУ імені К.Д. Ушинського», 2019 С. 23-24.
5. Платон. Діалоги / Пер. с. древнегреч. Сост., авт. вступит. статті А. Ф. Лосев. Авт. примеч. А. А. Тахо - Годи. М.: Мысль, 1986. 607с. (Филос. наследие).
6. Франко І. Я. Одвертий лист до галицької молоді. Націоналізм. Антологія. Київ: Простір, Смолоскип, 2000. С. 178-179.
7. Чорновіл В. М. Твори: у 10-ти т. Упор. і комент. Валентини Чорновіл. Ред. кол.:А. Пашко та ін. Київ: Смолоскип, 2003. Т.2. 903с.